

Cụ Biden và vấn đề VN
Vũ Linh

Cụ Biden coi như đã đắc cử làm đại diện cho đảng DC ra tranh cử tổng thống chống lại TT Trump. Dĩ nhiên, trong chính trị Mỹ chẳng có cái gì là chắc chắn, cho đến khi chuyện xảy ra rồi thì mới là chắc chắn.

Cụ Biden đang bị rất nhiều chống đối ngay trong chính nội bộ đảng DC vì nhiều lý do, là chuyện chúng ta sẽ có dịp bàn qua trong một bài sắp tới. Dù sao thì những vấn đề đó cũng là những vấn đề của dân Mỹ gốc... Mỹ. Riêng đối với dân Mỹ gốc tỵ nạn Việt, cụ Biden có một vấn đề khác, mà là vấn đề RẤT LỚN, mà chúng ta cần xét cho kỹ.

Cũng là chuyện đáng nói trong ngày 30/4 đen tối này. Đó là vai trò của cụ Biden và đảng DC trong việc trước và sau khi ta mất nước.

Trước hết, DĐTC xin trích dẫn lại vài đoạn của một bài viết cũ đã được đăng trên diễn đàn này năm ngoái, gọi là nhắc lại chuyện cũ để hiểu chuyện đang bàn, với vài sửa đổi nhỏ. [Xin đọc lại BÀI 70: CÁC TỔNG THỐNG MỸ VÀ VIỆT NAM (Phần II)]

TT Johnson, dân “cao bồi” Texas thứ thiệt, chủ trương cứng rắn hơn TT Kennedy. Ngay từ đầu, ông muốn tiếp tục hậu thuẫn TT Diệm, chống lại mọi đề nghị đảo chánh, chống ngay cả những áp lực đẩy cố vấn Nhu ra ngoài vòng quyền lực. Ngay sau khi nhậm chức, ông đã muốn can dự mạnh, nhưng vì phải ra tranh cử cuối năm 1964, nên phải dè dặt, tuyên bố sẽ không cho “thanh niên Mỹ chết trong đồng ruộng Á Châu” và đã kích mạnh thái độ “diều hâu” cực đoan của ứng cử viên CH, ông Barry Goldwater.

Sau khi đắc cử, ông mau mắn lật ngược chính sách, can thiệp mạnh vào Nam VN, nhất là sau khi tình hình VN suy sụp mau chóng qua các “chỉnh lý” không ngừng của các tướng lãnh.

TT Johnson quyết tâm sẽ không là tổng thống Mỹ đầu tiên thua trận hay bỏ rơi đồng minh. Ông là người chịu trách nhiệm mang hơn nửa triệu quân Mỹ vào VN, “chiếm” quyền trực tiếp điều hành cuộc chiến với những hậu quả tốt cũng như xấu. Tốt vì hiển nhiên đã cứu miền Nam khỏi một đại bại ngay từ những năm 65-66 khi quân lực VNCH gần như tan hàng vì những chỉnh lý của các tướng, chỉ lo đánh lẫn nhau chứ không lo đánh VC nữa. Xấu vì đúng như TT Eisenhower và TT Diệm đã lo ngại, việc Mỹ can thiệp trực tiếp quá mạnh đã khiến VNCH mất chính nghĩa, tặng cho VC một vũ khí tuyên truyền vô giá là (lính da trắng để quốc Mỹ chỉ là đến thay thế lính da trắng thực dân Pháp thôi).

Chính sách của TT Johnson tiêu biểu cho chính sách đối ngoại cũng như quân sự của các tổng thống của đảng DC: bao đồng muốn can dự đủ chuyện trên thế giới, nhưng lại nhát tay, vừa đánh vừa run, khi đó vì sợ TC nhảy vào. Khi TT Johnson được mật báo có cả 300.000 ngàn lính TC ở BV, giúp giữ an ninh cho BV trong khi BV gửi hết lính vào Nam, ông tiếp tay TC và VC dẫu nhem tin này vì sợ đụng độ lớn với TC.

TT Johnson không ra tranh cử lại, đảng DC đưa PTT Hubert Humphrey ra chống lại cựu PTT Richard Nixon. Ông Nixon thắng.

Ông Nixon khi ra tranh cử bảo đảm ông đã có “kế hoạch bí mật” để chấm dứt chiến tranh VN. Sau này, kế hoạch bí mật đó được bật mí và mọi người thấy đó là giải quyết cuộc chiến VN bằng cách nói chuyện thẳng với các đàn anh đang đỡ đầu VC là Liên Xô và Trung Cộng, trao đổi quyền lợi dựa trên tính toán địa chính trị toàn cầu, cố tạo một thể ‘Tam Quốc’ tân thời trên thế giới với Liên Xô và Trung Cộng, trong khi chỉ điều đình với VC về chi tiết đình chiến, rút quân, và trao trả tù binh.

Theo TT Nixon, cuộc chiến VN là một vi khuẩn vĩ đại gây phân hóa không hàn gắn được trong xã hội và chính trị nội bộ Mỹ, làm tê liệt tất cả mọi chương trình nội bộ hay ngoại giao của Mỹ. Chưa kể tổn kém quá mức về tiền bạc và nhất là sinh mạng thanh niên Mỹ. Mà lại không thấy ánh sáng cuối đường hầm khi khối CS quốc tế vẫn kiên trì giúp VC và VC nghiêng rặng thí mạng cùi tời cùng. Chiến lược đường dài của TT Nixon là điều đình trên đầu VC, tức là điều đình thẳng với Liên Xô và TC để hai xứ đàn anh này ép CSBV chấp nhận một giải pháp nào đó mà sẽ không có bên nào thắng bên nào thua, chấm dứt chiến tranh VN (trong danh dự) theo mô thức Triều Tiên, duy trì tình trạng hai miền trong khi chờ đợi thống nhất có thể cả mấy chục năm sau.

TT Nixon sai lầm và thất bại vì ông đã không tính trước được quyết tâm mù quáng đánh đến cùng của CSBV, sự chống đối quá mạnh của đối lập DC và nhất là không tính sẽ có vụ Watergate.

Đảng DC thất bại với TT Johnson nhất quyết không cho ông CH Nixon thành công. Trong suốt thời gian nắm quyền, ông Nixon đã gặp phải chống đối tuyệt đối của phe đối lập DC và TTDC thiên tả không khác gì chuyện chống Trump ngày nay, chưa kể hàng vạn người xuống đường biểu tình liên tục cả mấy năm trời. Chỉ trong 4 năm nhiệm kỳ đầu (1969-1972), TT Nixon đã bị quốc hội DC biểu quyết hơn 80 lần, trung bình 3 tuần một lần trong suốt 4 năm liền, đòi TT Nixon chấm dứt can dự vào cuộc chiến.

Tháng Chạp 1969, Thượng Viện DC thông qua luật Church-Cooper cấm triệt mọi hoạt động quân sự -hành quân hay đội bom- trên lãnh thổ Lào. Đường mòn HCM được các nghị sĩ DC Mỹ bảo đảm an toàn tuyệt đối, cho phép VC sửa thành... "xa lộ HCM".

Tháng 6, 1970, Thượng Viện DC thông qua tu chính Church-Cooper cấm chính quyền Nixon không được chi một đồng nào cho cuộc chiến tại Căm-Pu-Chia, cấm gửi lính qua hay đánh bom xứ này luôn. Đến phiên các mật khu VC trên đất Căm-Pu-Chia được Thượng Viện DC Mỹ bảo đảm an toàn. VC di chuyển bộ tư lệnh "R" từ Nam VN qua Căm-Pu-Chia.

Năm 1973, lấy cớ Hiệp Định Paris đã ký, TNS Church lại cho thông qua luật mới cắt hết mọi viện trợ quân sự cho ba nước Việt-Miên-Lào. QLVNCH hết nhận được viện trợ quân sự. Cũng năm 1973, quốc hội thông qua luật War Power Act, Quyền Tham Chiến, bắt tổng thống phải xin phép quốc hội nếu tham gia bất cứ cuộc chiến nào quá 3 tháng. Vì Hiệp Định Paris đã chính thức chấm dứt chiến tranh VN về phía Mỹ, quyết nghị Tonkin Resolution năm 1964 của lưỡng viện quốc hội cho phép tổng thống đánh CSBV hết giá trị. Nếu Mỹ trở lại VN thì sẽ coi như mở đầu một cuộc chiến mới, phải có sự chấp thuận mới của quốc hội do DC nắm đa số tại cả hai viện.

VNCH bắt lực nhìn VC chuyển quân và súng đạn ào ạt vào Nam VN qua đường mòn bây giờ đã thành xa lộ HCM. TT Nixon muốn đánh bom, nhưng bị vương tình lầy Watergate, không đủ hậu thuẫn chính trị để vượt qua luật Church-Cooper hay được quốc hội cho phép lại.

TT Nixon cố gắng tìm một giải pháp để VNCH có thể tồn tại lâu dài, qua những cuộc dội bom Căm-Pu-Chia, đánh thẳng qua Căm-Pu-Chia, và nhất là những cuộc dội bom trên Hà Nội mùa Giáng Sinh 72, nhưng mỗi lần ông ra tay mạnh là một lần bị khối DC ra luật mới trói tay thêm.

Luận cứ TT Nixon bán đứng miền Nam thật ra là do phe DC tung ra để chạy tội sau khi mất miền Nam, dẫu nhem tất cả những biểu quyết của khối DC tại quốc hội đã khoá chặt tay TT Nixon. Nếu quốc hội DC đã ra luật cắt mọi viện trợ quân sự, cấm Mỹ dội bom trên cả nam và bắc VN, Lào và Căm-Pu-Chia, cấm cả tổng thống không được tham chiến trở lại thì cho dù TT Nixon muốn giữ miền Nam thì ông có cách nào?

Làm sao có thể nói TT Nixon là người chịu trách nhiệm về việc bỏ/mất VNCH? Điều ngạc nhiên phải nói là việc ông đã cứng cựa, cầm cự dai dẳng, vót vát đến cùng, trước khi ký Hiệp Định Paris đầu năm 1973.

TT Nixon bị phe đối lập DC đánh đến độ không còn giữ được cái ghế của ông, làm sao giữ được cả miền Nam VN?

TT Ford nhậm chức sau khi TT Nixon từ chức. Ông thừa hưởng một nước Mỹ đang bị khủng hoảng nặng chưa từng thấy và phải tập trung mọi nỗ lực để cứu con bệnh Mỹ, trong khi uy tín ông không có bao nhiêu vì chỉ là tổng thống 'ngáp' do Nixon chỉ định chứ không ai bầu (tuy ông có được quốc hội phê chuẩn). Trong chuyện VN, ông hoàn toàn bị trói tay bởi Hiệp Định Paris cũng như các luật Church-Cooper và War Power Act.

Khi VC rầm rộ chiếm miền Trung, àoạt nam tiến, TT Ford tìm mọi cách cứu giúp. Ông yêu cầu quốc hội cho lính Mỹ trở lại viện cớ không phải để cứu Nam VN, mà là để cứu lính và dân Mỹ còn đang ở VN. Quốc hội trả lời ngay: rút hết lính và dân Mỹ về là xong. Ông cũng yêu cầu quốc hội cho tháo khoán khẩn cấp 300 triệu tiền viện trợ quân sự đã được phê chuẩn cho tài khoá 75 nhưng chưa tháo khoán. Bị quốc hội DC bác bỏ ngay. TT Ford bất chấp luật cấm viện trợ vũ khí, trong những ngày cuối, cho chở hàng loạt vũ khí, đại bác, súng đạn qua cho VNCH, lấy cớ thay thế hao mòn, trên nguyên tắc được Hiệp Định Paris cho phép, và trong khuôn khổ quân viện đã được phê chuẩn từ trước.

Nhìn vào thực tế lịch sử, "tiểu quốc" VN từ thời Quốc Gia VN đến Đệ Nhất rồi Đệ Nhị Cộng Hòa, cũng kể luôn cả chế độ VC tại miền Bắc, trước sau vẫn chỉ là quân chốt trên bàn cờ chính trị thế giới. Quân chốt của Mỹ và quân chốt của khối CS quốc tế, trong một cuộc chiến "ủy nhiệm" không hơn không kém. Việc đánh hay giúp VN -QG hay CS- luôn nằm trong những tính toán lớn của các đại cường. Cấp lãnh đạo VN từ CS đến QG, có tiếng nói rất nhỏ và quyền hành còn nhỏ hơn nữa.

Dù vậy, cũng không thể nói cấp lãnh đạo VN hoàn toàn không có trách nhiệm. Bỏ qua chuyện lãnh đạo CSVN hoàn toàn chỉ là tay sai cộng sản quốc tế, về phía quốc gia, những chuyện như Bảo Đại ăn chơi trác táng tuột bên Pháp không lo việc nước, hay TT Diệm có đại công xây dựng nên một quốc gia thịnh vượng và ổn định, nhưng sau đó phạm nhiều sai lầm nghiêm trọng trở nên độc đoán, bám víu vào gia đình chống lại cả nước, hay các tướng lãnh đảo chánh trên danh nghĩa để đánh VC hữu hiệu hơn, nhưng rồi vì tham vọng cá nhân liên tục chinh lý lẫn nhau, bán cái việc đánh VC cho Mỹ, các sư sãi (chống chiến tranh), linh mục (chống tham nhũng), sinh viên (chống bắt lính), ký giả (đi ăn mày), nhân sĩ (đòi quyền sống), các chính khách thời cơ (căng giữa), những cuộc triệt thoái hỗn độn qua những quân lệnh bắt nhất, rồi cuộc đầu hàng vô điều kiện quá nhanh thay vì cầm cự ít lâu để tìm cách điều đình, ... cuối cùng đưa đến mất nước, đó chính là những phần trách nhiệm lớn của người Việt quốc gia, không phải là lỗi của Johnson hay Nixon hay Kissinger gì hết. Trước khi xĩa tay đổ thừa từ tung, phải thực tế và can đảm nhận lỗi mình trước.

Những sai lầm đó khiến sự hy sinh cao cả của cả vạn sĩ quan và lính can trường chiến đấu trong những điều kiện khó khăn nhất trở nên công dã tràng, rồi đưa đến những tuần tiết oai hùng nhưng oan uổng của một số tướng lãnh tự trọng nhất.

Những lập luận "Mỹ tháo chạy" hiển nhiên không sai lắm, nhưng dù sao cũng vẫn là cách các quan chức miền Nam từ TT Thiệu đến PTT Kỳ đến những Nguyễn Tiến Hưng, Hoàng Đức Nhã, ... xĩa tay đổ thừa mà không dám nhận phần trách nhiệm của chính mình.

Bây giờ, xin trở về câu chuyện cụ Biden.

Cụ Biden đắc cử thượng nghị sĩ lần đầu tiên vào năm 1972, trong cơn sóng tsunami chống Mỹ tham chiến tại Nam VN, đưa hàng loạt dân biểu và nghị sĩ trẻ gọi là 'phần chiến' vào quốc hội Mỹ. Ngay từ đầu, tân TNS Biden, khi đó 31 tuổi, đã tìm cách nổi hơn người bằng cách quyết liệt chống TT Nixon hăng nhất. Trong hai năm đầu 73-74 đã liên tục biểu quyết chống mọi cố gắng giúp miền Nam VN của Nixon, biểu quyết đòi cấm Nixon làm đủ thứ chuyện có tính cách "hiếu chiến" chống VC, biểu quyết cắt mọi viện trợ quân sự và cả kinh tế cho VNCH. Trong tất cả các biểu quyết bất lợi cho VNCH của Thượng Viện, luôn luôn không bao giờ thiếu lá phiếu của TNS Biden. Giữa năm 1974, TT Nixon xin ngân khoản 1,3 tỷ viện trợ quân sự cho VNCH cho tài khóa từ 8/74 đến 7/75. Thượng Viện do DC kiểm soát (trong đó có TNS Biden), chỉ chấp thuận 720 triệu. Đầu tháng 4/75, tình hình nguy kịch, TT Ford xin tháo khoán khẩn cấp 300 triệu đã được phê chuẩn trong khoản viện trợ quân sự 720 triệu nhưng chưa tháo khoán. Thượng Viện (trong đó có TNS Biden) bác.

Khi Sài Gòn có nguy cơ thất thủ sớm, TT Ford xin quốc hội chuyển số tiền 300 triệu qua một quỹ giúp di tản và tái định cư một số người VN có nguy cơ bị VC giết cao nhất. Thượng Viện lại bác nữa.

TT Ford lại đưa ra yêu cầu xin tiền để di tản và tái định cư một số tối thiểu dân Việt. Trong cuộc điều trần tại trước Ủy Ban Ngoại Giao của Thượng Viện, cụ Biden hỏi ngoại trưởng Kissinger cần cứu bao nhiêu người Việt. NT Kissinger trả lời số người bị đe dọa có thể lên tới một triệu, nhưng con số tối thiểu cần phải cứu là 174.000 người có nguy cơ bị VC tàn sát ngay. Ủy Ban Ngoại Giao ngày 18/4/1975 biểu quyết, kết quả thuận 14-3, chấp thuận 100 triệu để di tản và tái định cư người Việt trên đất Mỹ, cùng với 100 triệu để tái định cư dân Việt chạy loạn CS trong nước (số tiền sau này chưa kịp sử dụng vì mất nước ngay sau đó). Cụ Biden là một trong 3 người chống trong Ủy Ban. Dự luật này mãi tới 23/5/1975, khi cả mấy chục ngàn dân tỵ nạn đang nheo nhóc ở trong các trại Guam và Wake, mới được cả Thượng Viện thông qua, 100 triệu để cứu 130.000 người. Trong khối DC, có 46 thượng nghị sĩ thuận, 17 chống, trong đó có TNS Biden.

Cụ Biden tuyên bố "Tôi sẵn sàng biểu quyết bất cứ số tiền cần thiết nào để mang lính Mỹ và dân Mỹ ra khỏi Nam VN về Mỹ, nhưng sẽ không cho một xu nào cho việc di tản và tái định cư bất cứ một người Việt nào. Nước Mỹ không có trách nhiệm phải cứu 1 người hay 100.001 người Việt nào hết, nước Mỹ không có trách nhiệm gì với họ. Việc CSBV chiến thắng là do họ [người VN] không chịu chiến đấu thôi".

Cụ Biden là một trong những tiếng nói ồn ào nhất xua đuổi dân tỵ nạn ta như đuổi tà, đuổi hủi (cùng với cựu thống đốc Cali Jerry Brown), mà bây giờ ta vuốt mặt mím môi bầu cho cụ được sao? Tình tự trọng của đám 'con rồng cháu tiên' vút vào thùng rác nào rồi? Chỉ vì đồng tiền trợ cấp hay đồng tiền già?

Kẻ này đã từng lên tiếng, thắc mắc không hiểu các cụ cuồng mê DC hay cuồng chống Trump sẽ tìm cách nào để biện minh cho việc họ ủng hộ cụ Biden. Lúc sau này, đã có câu trả lời. Các cụ tỵ nạn cuồng mê DC đã biện hộ cụ Biden bằng nhiều cách, xin nêu ra dưới đây để quý độc giả thưởng lãm.

Một anh nói là khi đó TNS Biden 'còn trẻ, thiếu kinh nghiệm' nên đã suy nghĩ và làm sai. Câu hỏi cho anh này: thế thì con người bắt đầu từ bao nhiêu tuổi mới biết suy nghĩ, hết ngu xuẩn để có thể chịu trách nhiệm về những việc mình làm? Năm 1975, ông Biden đã 33 tuổi, đã là thượng nghị sĩ hai năm mà vẫn chưa đủ trưởng thành, chưa biết suy nghĩ, vẫn ngu xuẩn nên không có trách nhiệm, không đáng trách sao? Nguyễn Huệ và Napoleon đều lên ngôi Hoàng Đế năm 35 tuổi. Một thằng nhóc 18

tuổi vắc súng đi bắn chết người, có thể ra tòa, tự bào chữa tại vì tuổi trẻ thiếu suy nghĩ nên tòa cần xá tội của hắn được không?

Không cần biết TNS Biden khi đó trẻ hay già, khôn hay ngu, chỉ biết là những người như ông ta đã là thủ phạm không phải đã giết một người, mà đã giết cả nước ta, với cả triệu người đi tù cải tạo, cả triệu người chết trong rừng sâu hay Biển Đông, cả ngàn phụ nữ bị hải tặc hãm, cả triệu người mất nước và mất gốc thành Mỹ giấy, Tây giấy, Đức giấy, Úc giấy, Diên giấy, cả nước bị nhốt trong gông cùm CS từ gần một nửa thế kỷ qua. Cái tội khổng lồ như vậy mà bây giờ có thể xá xóa, coi như 'sai lầm nhỏ của tuổi trẻ' sao? Mà cho dù là Biden khi đó trẻ người non dạ đi, thì bây giờ, cứ mở mồm là nói sai, nói nhảm, nói lộn, có khá hơn không? Có đáng làm tổng thống không?

Một cụ ty nạn khác cho rằng đó là “chuyện quá xưa của 45 năm trước, thật là lố bịch khi nhắc lại”. Vâng, thế thì chuyện CSBV chiếm miền Nam, với những hậu quả vĩ đại vừa nêu trên, tất cả cũng là chuyện quá xưa của 45 năm trước, thật là ‘lố bịch’ khi nhắc lại phải không, thưa cụ? Thế thì chừng nào cụ về nước, quên quá khứ, xóa bỏ hận thù, hòa hợp hòa giải với VC?

Một anh ty nạn bào chữa kiểu khác, cho rằng cụ Biden “bây giờ đã thay đổi, sẵn sàng mở cửa đón dân Việt vào Mỹ rồi”. Vấn đề là bây giờ chẳng còn một anh chị Việt nào xin vào Mỹ ty nạn CS nữa, mà chỉ toàn là đám con của CS Nguyễn Tấn Dũng hay CS Nguyễn Xuân Phúc xin di dân qua Mỹ để hưởng thụ tiền bố ăn cắp trên đầu dân Việt thôi. Nếu có người nào thấy việc cụ Biden chống việc nhận dân ty nạn chống cộng vào Mỹ, nhưng ô-kê cho con của quan chức VC vào Mỹ là chuyện đáng ủng hộ thì xin cho chúng tôi biết quý vị đang ở Mỹ với quy chế gì? Ty nạn chống cộng, hay di dân VC?

Một số người khác khôn ngoan hơn, tránh né những lập luận ngớ ngẩn nêu trên, bào chữa cho cụ Biden bằng cách nhận là cụ Biden có tội thật, nhưng cả Nixon, Kissinger, và đảng CH cũng có tội đã bỏ rơi Nam VN luôn, thế là tất cả đều có tội hết cho huê cả làng. Không thể chỉ trích cụ Biden hay đảng DC được. Đây là kiểu lý luận ba phải kiểu đả điều vuì đầu dưới cát, không dám nhìn vào thực tế lịch sử.

Tìm hiểu thêm:

Quốc Hội Dân Chủ Chống Chiến Tranh VN – Prospect.org:

<https://prospect.org/article/congress-helped-end-vietnam-war/>

Cụ Biden Chống Dân Ty Nạn Việt – Washington Examiner:

<https://www.washingtonexaminer.com/news/the-us-has-no-obligation-biden-fought-to-keep-vietnamese-refugees-out-of-the-us>

Cụ Biden Chống Dân Ty Nạn Việt – OpEdNews:

https://www.opednews.com/articles/1/Biden-Fought-to-Keep-Out-A-by-Stephen-Fox-American-Foreign-Policy_Gerald-Ford_Refugees-From-Vietnam_Senate-Foreign-Relations-Committee-200307-63.html

Cụ Biden Chống Dân Ty Nạn Việt – Daily Kos (cực tả):

<https://www.dailykos.com/stories/2020/3/7/1925423/-Biden-Fought-to-Keep-Out-Vietnamese-Refugees-from-the-US-in-1975>